

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. M. HILLEN, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 36, nr. 121 - Kerstmis 2005

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Voorwoord	3
Daguitstap naar Rijsel	4
De Bosberg – op tweedaagse	6
Geliefd Monster in de BOZAR	8
De elektronische leeromgeving	10
Sportdag van het derde jaar	12
Culturele avond 2006	13
Born in Africa	15
Gespeelde middagcompetities	16
Werken aan een taalbeleid	17
Afscheid van Magda	19
Nieuwe bezems ...	21
Personalialia	22

Gezellige warmte ?

België, ons eigenste landje, blijkt het rijkste land ter wereld te zijn en toch ... Welzijnszorg en *Koppen* (VRT) maken er ons bewust van dat bij 2000 gezinnen in Vlaanderen de elektriciteit volledig afgesloten is. Nog 30 000 anderen leven met een elektriciteitsbegrenzer die 6 ampère als verbruik toelaat, net genoeg om een strijkijzer aan te zetten. En de verwarming? Bestaan daar wel gegevens over, behalve de onthutsende nieuwsberichten dat bij een eerste winterprik vier daklozen door onderkoeling gestorven zijn. Ik had laatst een alleenstaande moeder bij me in mijn bureau die me meedeelde dat er alleen in de living verwarming was en dat haar zoon dus enkel in die kamer in het gezelschap van twee spelende/joelende broertjes kon studeren. Niet gemakkelijk, noch voor de moeder, noch voor de oudste zoon. 'Rijk' krijgt op zo'n moment ineens een wrange nasmaak.

Nochtans bewijst het programma *SAM'* (VRT) dat er nog heel wat sociaal voelende Vlamingen rondlopen die in hun buurt projecten opstarten om eenzamen en marginalen warmte en vriendschap te geven. Verder blijken we uit de statistieken ook nog **vrijgevig** te zijn. Dit wordt hopelijk op 21 december nogmaals bevestigd tijdens de grote TV-show rond de actie **HOOP** ten voordele van de slachtoffers van de aardbeving in Kasjmir (Pakistan), die nu dreigen om te komen van hongersnood en vriestemperaturen.

De kersttijd en dito sfeer zet trouwens aan tot een gevoel van **goodwill**'. Ondanks de stressvolle examenperiode en de drukte die een kerstfeest meebrengt (onze drang naar perfectie is daar de oorzaak van) proberen we anderen plezier te doen met een heerlijke maaltijd en met een attentie die speciaal voor hen uitgekozen werd. Eindelijk maken we tijd voor mekaar!!! Een gratis geschenk dat we slechts zelden uitdelen.

Soms ben ik bang dat we de grondgedachte van Kerstmis uit het oog verliezen. De zwangere Maria en Jozef die moeten vluchten om hun kind Jezus te kunnen redden. Overal waar ze om hulp gaan vragen wordt hen die geweigerd. Ze 'kraken' uiteindelijk een stal om het kind in betrouwbare warmte ter wereld te brengen. De herders, die zelf veel buiten vertoeven, zijn de eersten om hun schaarse bezittingen te delen. Een les voor ons 'rijken'???

Toch wens ik iedereen een 'zalig' kerstfeest. Een gelegenheid om anderen (familie, vrienden, eenzamen) een gevoel van geborgenheid, warmte, gezelligheid en tijd te bieden!

M. Hillen, directeur

Daguitstap naar Rijsel

Op 4 oktober waren de leerlingen van het vijfde jaar vroeg op het college om de prachtige stad Rijsel te ontdekken. Ondanks de algemene staking in Frankrijk op die dag stonden we reeds rond 9 uur in Rijsel. Alhoewel de leerlingen voor de sneltrein hadden geopteerd, bracht een bus ons veilig heen en terug. Gelukkig maar! Er reden immers geen treinen!

We vertrokken op verkenning vanuit het mooie roze station Lille-Flandres en wandelden langs de oude (*Vielle Bourse*) en moderne (*centre Euralille*) wijken van Rijsel.

Hier volgen een paar impressies van de leerlingen:

Cette journée à Lille avec l'école était ...

Très fun et marrante parce que je me suis bien amusé, on a découvert une ville qui a beaucoup à offrir. Bien que le soir j'aie perdu l'usage de mes pieds à force de marcher, je me souviendrai de Lille longtemps.

Illiass Albukidi, 5B

Chouette et intéressante parce qu'on a pu explorer Lille d'une façon chouette et on a pu voir comment tout le monde vit en France.

Cynthia Michiels, 5B

Bonne parce que c'était un bon parcours et les questions étaient chouettes à faire. On n'avait pas l'impression d'être avec l'école parce qu'on pouvait faire à notre aise. Un point négatif : les gens ne sont pas gentils !

Annelies Surkijn, 5B

Dure mais intéressante parce qu'on devait chercher beaucoup de réponses aux questions. Par contre, on a vu des curiosités qu'on n'oubliera jamais comme la place de la Déesse, l'Opéra, le centre commercial, etc...

Cécile Bos, 5A

Une belle expérience parce qu'on a vu Lille sous un autre jour. Normalement je ne fais pas attention aux monuments et aux bâtiments, mais Lille est une très belle ville à visiter.

Hannelore De Proft, 5A

Bonne parce qu'on a beaucoup vu et on a appris à parler français.

Robby Van Caudenberg, 5A

Très chouette parce que nous avons pu chercher notre chemin nous-mêmes. J'avais aussi un bon groupe, nous nous sommes bien amusés. Malheureusement ça n'a duré qu'une journée.

Leni Van Gucht, 5A

De Bosberg

De ontmoetingstweedaagse van het 1ste jaar

Op donderdag 6 oktober vertrokken onze 80 eerstejaars en hun begeleiders welgemutst op tweedaagse naar het Limburgse Houthalen. Twee luxebussen brachten ons veilig naar het vakantiecentrum "De Bosberg". Dadelijk begonnen we met een openingsspel waarin de thema's van onze tweedaagse

werden voorgesteld. Rond het middaguur kregen we onze kamer toegewezen en mochten we genieten van een heerlijk middagmaal. Na een korte siësta werd er in drie groepen gewerkt. Een eerste groep trok op fietstocht door de prachtige bosrijke omgeving van ons centrum. De leerlingen van de tweede groep

moesten samen allerlei moeilijke opdrachten tot een goed einde brengen. Hier werd aan den lijve ondervonden dat je sommige uitdagingen niet zonder de hulp van de anderen aankan.

Een derde groep verzamelde zich voor een videofilm over pesten. Pesterijen zijn te schuwen als de pest en daarom werd ook daar eventjes bij stilgestaan. Na het bekijken van de educatieve korte film werden door de leerlingen korte fragmentjes nagespeeld in de vorm van een rollenspel. Daarna werden hun bevindingen verwoord en verwerkt tot een aantal spelregels die moeten leiden tot een goede sfeer in de klas en op school.

Na het wisselen van de groepen werd het snel weer tijd om onze honger te stillen. Na een deugddoend avondmaal mocht een spannende quiz niet ontbreken. En aan ambiance ontbrak het evenmin. Om al dat jonge geweld

"Om al dat jonge geweld terug te kalmeren trokken we met z'n allen naar buiten voor een korte avondwandeling."

terug te kalmeren trokken we met z'n allen naar buiten voor een korte avondwandeling. Een gepast bezinningsmoment maakte een ingetogen einde aan deze eerste geslaagde dag.

Op vrijdag 7 oktober sprongen we vroeg uit de veren, want er was nog heel wat werk aan de winkel. Zoals het hoort, ruimden we netjes onze kamer op en na een stevig ontbijt trokken we ons per klas terug om te werken aan concrete afspraken. Die moeten ons in staat stellen een prettige sfeer in de klas te houden.

Na de pauze namen de meisjes een frisse duik in het zwembad en de jongens speelden een uitdagend spel "Eén tegen allen". Een uurtje later palmden de jongens het zwembad in en namen de meisjes de uitdaging met succes over.

Tijdens het middagmaal werden onze lege magen weer eens voortreffelijk gevuld en we sloten onze ontmoeting af met een bezinnend moment. Jammer, onze tweedaagse zat erop. Buiten wachtten de bussen die ons met een goed gevoel en een pak nieuwe vrienden veilig terugbrachten naar onze knusse thuishaven, het Lutgardiscollege.

Luc Vandermosten, leerkracht Nederlands

Geliefd Monster in de BOZAR

Op dinsdag 22 november jl. begaven onze vijfdejaars zich naar de Brusselse Bozar om er de lunchvoorstelling "Geliefd Monster" van de Spaanse auteur Javier Tomeo bij te wonen.

Het stuk werd op de planken gezet door theatergezelschap Antigone, dat er Vlaanderen en Nederland mee afreist.

"Geliefd Monster" gaat over de dertiger Juan, gespeeld door Raven Ruëll, die solliciteert naar de job van nachtwaker bij een bank. Krugger, de personeelschef, gespeeld door Jos Verbist, neemt het interview af. Hij vertelt Juan meteen dat hij op alle vragen zo gedetailleerd mogelijk moet antwoorden, want één detail kan het doorslaggevende detail zijn.

Aan de hand van die vragen komen geleidelijk aan de opgekropte gevoelens van Juan tegenover zijn moeder naar boven. Hij citeert hele dialogen tussen hem en zijn dominante, eigenwijze moeder om Krugger een zo precies mogelijk beeld te geven van zijn onhoudbare situatie thuis : hij is dertig, maar is al sinds zijn achtste aan zijn moeder gekluisterd, hij heeft nog nooit gewerkt en kan nooit buitenkomen. De ironie van de zaak is dat Krugger eveneens met gefrustreerde gevoelens tegenover zijn eigen vroeg gestorven moeder geconfronteerd wordt. Hierdoor ziet Juan Krugger nu enkel nog als een zielige man, en worden de rollen in hun relatie omgekeerd : Juan wordt de

meerdere en Krugger wordt de sukkel.

Uiteindelijk weigert Juan de hem aangeboden job en verlaat het kantoor.

Laura De Coster, leerling van 5C

Het stuk werd gedragen door twee acteurs, maar ik wil meteen zeggen : een pluim voor de casting. Protagonist Juan werd gespeeld door Raven Ruëll. Hij

was daar wel de geschikte acteur voor. Iemand die, zoals Juan, nooit buitenkomt, weet niet veel af van mode en van moderne dingen en dat straalde hij wel uit. Jos Verbist in de rol van Hans Krugger, acteerde zijn rol ook voortreffelijk. Als personeelschef moest hij er netjes uitzien en wat autoriteit uitstralen, en dat was het geval.

De belichting speelde in dit stuk een belangrijke rol. Het decor is zo'n vier keer van kleur veranderd. Dat was heel functioneel. Eerst was het groen en dat drukte uit dat er hoop was voor Juan. Helemaal op het einde werd het zwart, want toen begon het buiten te regenen en moesten ze, na hun psychologische strijd, afscheid nemen van elkaar. Op die manier gaf de belichting iets meer te kennen over de gevoelens van de personages.

De acteurs spraken luid en duidelijk. Ik heb elk woord verstaan, hoewel er soms wat geroezemoes in de zaal was. Niet het voltallige publiek was geboid. Als ik rondkeek, zag ik mensen die niet bijkwamen van het lachen, maar anderen leken me niet te geïnteresseerd.

De titel is voor mij nog niet helemaal duidelijk. Slaat dat "monster" op de dominante moeder of op Juan? Zijn moeder noemt Juan soms wel eens een monster, omdat hij aan elke hand zes vingers heeft. Maar eigenlijk is zij ook een monster, want hoewel hij dertig is, bemoedert zij hem als een kleine jongen.

Voor wie eens goed wil lachen en ontspannen, maar toch iets wil meepikken van professioneel toneel dat diepmenselijke gevoelens niet uit de weg gaat, is "Geliefd Monster" een aanrader.

Annelies Surkijn, leerling van 5B

De elektronische leeromgeving

Een jaar en half geleden nam onze school een elo of elektronische leeromgeving in gebruik. Momenteel wordt deze elo actief gebruikt door 350 leerlingen en een groot deel van de leerkrachten. Op de elo bevinden zich momenteel 78 elektronische vaklokalen. Tot nu toe werden de verschillende webpagina's van deze vaklokalen samen meer dan 170 000 keer bekeken, en dit aantal stijgt met 1000 per dag. Voor veel leerlingen en leerkrachten is de elo dan ook een onmisbaar instrument geworden.

Een content management systeem

Een elo is eigenlijk een content management systeem, en een content management systeem is een dynamische of interactieve website. De webpagina's van een content management systeem kan je via een webbrowser gaan aanpassen. Je kan dus zonder speciale programma's deze webpagina's veranderen. Een heel eenvoudig content

© WWW.TOMCARTOON.BE

management systeem is bijvoorbeeld een gastenboek of een forum. Op de elo van onze school kunnen leerlingen en leerkrachten inloggen met een gebruikersnaam en een paswoord. Daarna kunnen ze – afhankelijk van wie ze zijn – bepaalde webpagina's bekijken, toevoegen, wijzigen of verwijderen.

Open Source

Het aan de man brengen van elo's is een bloeiende handel geworden. Momenteel zijn er een tiental grote spelers op de markt die kant en klare elektronische leeromgevingen te huur aanbieden. Onze school heeft bewust gekozen voor een open source elo die naar de naam Moodle luistert. Moodle wordt momenteel wereldwijd door meer dan 4 miljoen leerlingen gebruikt. De programmacode van Moodle is gratis. Het beschikbaar stellen (hosten) van de

elo wordt door een professionele firma gedaan en daar moet dus wel voor betaald worden.

Communicatie

Momenteel wordt onze elo vooral als communicatiemiddel gebruikt. Leerkrachten plaatsen weblinks en bestanden op de elo die de leerlingen op school en thuis kunnen bekijken. De leerlingen plaatsen hun werk op de elo zodat de leerkracht het kan nakijken. Met behulp van fora, berichten en chatboxen kunnen leerkrachten en leerlingen met elkaar in gesprek gaan. Het mooie aan een elektronische leeromgeving is dat de plaats waar iemand zich bevindt geen rol meer speelt. Je

kan via een elo even vlot communiceren met een leerling uit Matotombe als met de leerling die naast je zit in de computerklas.

Activiteiten

Een elektronische leeromgeving maakt activiteiten mogelijk die in een klassieke leeromgeving moeilijk te verwezenlijken zijn. Via een wiki kunnen leerlingen samen teksten schrijven, via een logboek of portfolio kunnen leerlingen hun leervorderingen doorgeven aan de leerkracht, via meerkeuzevragen kunnen leerlingen zichzelf testen en kan de leerkracht de leerlingen beter opvolgen,...

Toekomst

Elektronische leeromgevingen zullen leerkrachten nooit vervangen. Ze kunnen wel bepaalde taken van leerkrachten overnemen waardoor ze minder werk hebben. Daartegenover staat dat er via elo's nieuwe mogelijkheden ontstaan die van de leerkracht weer extra inspanningen vragen. Elektronische leeromgevingen zullen er nooit voor zorgen dat leerkrachten of scholen verdwijnen. Wel kunnen ze ervoor zorgen dat muren doorbroken. Muren tussen verschillende klassen, verschillende scholen, verschillende landen en verschillende werelden.

Tobe Baeyens, ICT-coördinator

Sportdag van het derde jaar

Traditiegetrouw trokken de leerlingen van de tweede graad naar het Bloso-domein van Hofstade. Daar alle activiteiten in de open lucht of rond het water plaats vonden was het reuzefijn dat we op een lekker weertje konden rekenen.

De derdes kregen activiteiten als "New games"; een mountainbikeparcours en een hindernisparcours waar allerlei obstakels in en rond het water overwonnen moesten worden. De vierdes deden aan windsurfen, kajakken en zeilen met een caravelle, hoewel er weinig wind te bespeuren viel.

"Er waren verschillende activiteiten: groepsspelen, een hindernisbaan, en een mountainbikeparcours. Bij de hindernisbaan was het grappig om te kijken hoe de anderen in het water vielen. Het fietsen vond ik het leukste van de sportdag, met al die bulten en putten in het parcours. Het was een geslaagde dag."

Julie Defraene, leerling van 3C

"We vertrokken 's morgens opgewekt met de bus naar Hofstade. Eenmaal aangekomen zijn we eerst verkeerd gelopen. Uiteindelijk hebben we het dan toch gevonden en zijn we begonnen met baseball. Omdat het gras nog nat was, werd er veel geschoven, dat was wel plezant. Bij het hindernissenparcours

moesten we over een modderpoel slingeren. Sommigen onder ons bleven steken in de modder. Het was al bij al een heel geslaagde sportdag."

Amandine Vroome, leerling van 3C

"Bij zo'n sportdag leer je iedereen veel beter kennen. Iedereen is dan anders dan op school en dat vond ik het leukste van de sportdag."

Ellie Depape, leerling van 3C

“Bij het hindernissenparcours zijn er vrij veel mensen in het water gevallen en die stonken keihard. Daarna hebben we met de mountainbike gereden. Dat vond ik persoonlijk het tofste. Toen we naar huis gingen was iedereen vrij vermoeid, maar ik denk wel dat iedereen zich geamuseerd had.”

Mallika D’Huys, leerling van 3C

Culturele avond 2006

“De golf. Ik herinner het me nog heel goed. De meest vreemde ervaring uit mijn loopbaan als lerares. Ik heb de herinnering eraan bewust gedurende lange tijd laten bezinken, weggedrukt. Nu kan ik er eindelijk over nadenken: de aanleiding, de ontwikkeling en vooral de pijnlijke afloop rustig beschouwen.”

Dat zijn de woorden waarmee Chris Debelder, de lerares geschiedenis (vertolkt door Emilie Willems) het toneelstuk opent. Zeventien jongens en meisjes uit 3, 4, 5 en 6 hebben begin oktober de handen in elkaar geslagen om onder leiding van ons “culturele avond”-team, een avondvullend stuk op de planken te brengen. Iedere maandagmiddag en iedere woensdagmiddag wordt er duchtig gerepeteerd. Daarnaast hebben wij tijdens de herfstvakantie samen een volledige dag doorgebracht om het verhaal en de personages te kneden en vorm te geven. Lachen, brullen, fluisteren, concentratiespelletjes en ’s middags een heerlijk bord spaghetti maakten dat we besloten hebben om het in de kerstvakantie nog eens over te doen.

Met jonge mensen werken is zowat het leukste dat er bestaat. Maar als die jongeren dan ook nog eens volledig vrijwillig en voor 200% willen meewerken aan een project zoals dit, dan doet dat deugd. Wij hopen dat we jullie over enkele maanden mogen verwelkomen op onze vierde editie van de culturele avond en dat jullie er evenveel van zullen genieten als wij.

“De golf” – donderdag 9 en vrijdag 10 maart, om 20.00u. in het Felix Sohiecentrum in Hoeilaart – kaarten zijn binnenkort te verkrijgen bij de spelers, en dat zijn:

Emilie Willems, Frederic Kubben, Sandrina Dens, David Smeets, Els Vanwommel, Annelies Surkijn, Steven Vandervaeren, Xavier Delacauw, Carmen Derudder, Kamiel Van Assche, Hannah Degrootte, Ann Vandervaeren, Lien D'hondt, Jens D'hondt, Gauthier Dierickx en Leni Van Gucht.

Tot binnenkort en prettige eindejaarsfeesten gewenst vanwege het “culturele avond”-team.

Mevr. Deferm, Mevr. Goolaerts, Mr. Vandermosten, Mr. Vanderstraeten & Mevr. Verheyden

Born in Africa

Isabelle de Smul schreef ons wat er zoal met het geld van de activiteiten voor *Born in Africa* wordt gedaan ...

Ahoi,

Eureka.

We hebben een prachtige bestemming voor jullie sponsorgeld gevonden. We wouden het niet zomaar besteden. Daar de school in Nederland al de zwemlessen sponsort voor de graad 3 kinderen in de Craggs, wouden we met jullie plannen iets anders doen.

We werken nu in 4 verschillende scholen en in 1 van de scholen is er een groot tekort aan lokalen. De school is overvol. Hierdoor is er geen plaats voor de counselor en de takenleerkracht om hun werk te doen. Daarom werd er besloten om een Wendy-huisje, een houten klaslokaal, te kopen en op de schoolgrond neer te zetten. Het is 6 op 4 meter. En is dus groot genoeg om met een groep van 15 kinderen te werken.

Ik zal zeker en vast heel wat foto's opsturen van zodra het helemaal af is. Dankzij jullie hebben we dit kunnen realiseren. Jullie steun wordt ten zeerste gewaardeerd.

Voor de rest gaat hier alles zijn goede gangetje. Intussen hebben we 236 kinderen in ons programma. We hebben bijna evenveel peetouders en het groeit stilletjes aan. Goed zo. Want te snel groeien is ook niet goed he.

Met mijn familie gaat het heel goed. Benjamin wordt in januari 3 jaar en Sebastin is nu 9 maand oud. Wat een drukte hier thuis. Twee jongetjes hebben is niet niets. Brian zijn zaak loopt op volle toeren en het weer wordt er met de dag beter op.

Zondag komen mijn ouders eraan. Met veel trots kan ik hen al het werk tonen waar ook het BIA bestuur in België en jullie als initiatiefnemers de grondleggers van zijn.

Tot gauw. Ik zal volgende week enkele foto's nemen van het klaslokaal. Heel erg bedankt hiervoor!

Groeten,
Isabelle

Gespeelde middagcompetities 1° trimester

Maandag 10 oktober - vrijdag 21 oktober: zaalvoetbal jongens (alle leerjaren)

Maandag 24 oktober -
donderdag 10 november:
handbal meisjes (alle
leerjaren)

Maandag 14 november -
vrijdag 25 november: basket
jongens (alle leerjaren)

Vrijdag 30 september:
basket leerkrachten – meisjes
5° jaar

Vrijdag 18 november: volley
leerkrachten – gemengde
ploeg 5°/ 6°jaar

Vrijdag 9 december: voetbal
leerkrachten – jongens 2° jaar

Werken aan een taalbeleid

Het Lutgardiscollege werkt al jaren aan een taalbeleid. Dit houdt in dat de leerlingen bij het begin van hun humaniorastudie worden getest om hun kennis van het Nederlands te achterhalen en hen al dan niet naar de ondersteuning Nederlands (twee of vier uur) te sturen. Tot voor kort was onze school uniek in het aanbieden van ondersteuning, maar de afgelopen jaren hebben meer scholen deze aanpak opgestart.

Steeds meer scholen voeren nu een taalonderzoek uit aan het begin van het jaar om zo de instromende leerlingbevolking in beeld te krijgen. Op een gemiddelde school, ongeacht het schooltype, heeft ongeveer 30 procent van de leerlingen te kampen met taal- of leesproblemen. Een dergelijk taalvaardigheidsonderzoek is dus een belangrijke basis voor een taalbeleidsplan dat aangepast is aan de mogelijkheden en behoeften van de school en de eigen leerlingbevolking.

“Op een gemiddelde school, ongeacht het schooltype, heeft ongeveer 30 procent van de leerlingen te kampen met taal- of leesproblemen.”

Om dit zo professioneel mogelijk te doen, werkt de school tegenwoordig met het taaltoetspakket *diaTaal* van de Rijksuniversiteit Groningen. Dit pakket is op de eerste plaats bestemd voor de allochtone leerlingen. Voor hen is het Nederlands de tweede of de derde taal, wat overigens niet meteen hoeft te betekenen dat ze de schooltaal slechter beheersen.

Ze hebben immers al de lagere school in het Nederlands doorlopen en daar leesstrategieën ontwikkeld waardoor ze hun algemene taalkennistekort kunnen compenseren. De tekstbegriptoets van *diaTaal* zal deze leerlingen dan ook als ‘compenserende lezers’ uit de groep halen. Zij hebben een beperktere woordenschat, die hen op een later moment in de schoolcarrière kan opbreken. Dat is dus een punt dat dan door de leerkrachten kan bijgeschaafd worden.

Een tweede doelgroep zijn de leerlingen met algemene leesproblemen. Veel van deze leerlingen hebben aan het begin van de humaniora al een duidelijke leesachterstand. *DiaTaal* zal deze leerlingen ‘schoolse’ of ‘probleemlezers’ noemen. Deze ‘probleemlezers’ hebben mogelijk naast een leesprobleem ook een woordenschattekort, en deze versterken elkaar. De leerlingen kampen dan met een dubbel probleem en het wordt dan voor de school zeer moeilijk om deze leerlingen te begeleiden.

Ten slotte is er de doelgroep van de dyslectische leerlingen. Ook zij hebben compenserende leesstrategieën ontwikkeld waardoor ze in het eerste jaar vaak nog redelijk scoren op tekstbegrip. Maar dyslectische leerlingen hebben ook veel leesmoeilijkheden bij de niet-talige vakken zoals bijvoorbeeld geschiedenis, wiskunde enz., waardoor ze kans lopen op een achterstand wat betreft 'schooltaalwoorden'. Daarom is de afname van een schooltaalwoordtoets hier aanbevolen.

Het grote voordeel van *diaTaal* is dat deze methode in de hele scholengemeenschap van Brussel wordt toegepast. Bij gebruik van deze toetsen kan de omvang van het taalprobleem op onze school ook worden vergeleken met het landelijke beeld.

Wat kan er nu als mogelijke begeleiding volgen op die toetsing? Wel, leesstrategieën worden misschien wel beheerst door heel wat leerlingen, maar bij sommigen is er een gebrek aan woordvaardigheid. Ze zouden dus moeten leren hoe ze woorden kunnen leren uit het tekstverband. Hier gaat het om *woordleerstrategieën*, het actief en welbewust vergroten van het woordbegrip en de actieve woordenschat. Dit kan bij alle vakken aangeleerd worden.

Woorden leren gaat niet vanzelf, maar vergt een actieve rol van de leerlingen. Ze moeten vooral leren stil te staan bij woorden die ze tegenkomen in hun teksten en die ze belangrijk achten voor het begrip van die teksten. Dit gebeurt door leerlingen paarsgewijs samen te laten werken; door het vergelijken van elkaars

lijstjes met de genoteerde 'moeilijke woorden' leren ze aan elkaar woordbetekenissen uit leggen.

Op deze manier gaat lees- en woordenschatonderwijs samen op in een voor leerlingen aantrekkelijke en leerzame werkvorm.

Deze lijstjes kunnen formeler vastgelegd worden in een woordenschrift. In dit woordenschrift noteren ze niet alleen hun eigen, 'moeilijke' woorden, maar ze leren ook de betekenis van die woorden te omschrijven met behulp van de tekstcontext.

"Woorden leren gaat niet vanzelf, maar vergt een actieve rol van de leerlingen."

M. Luyckx, leerkracht Nederlands

Beesten in biologielokaal kwijnen weg ...

Op dinsdag 28 juni jongstleden werd Mevr. Croonenberghs uitgebreid uitgewuifd door directie, collega's en oud-collega's. Dat "uitgebreid" slaat hier enkel op het eten en drinken van die bewuste avond, want veel woorden werden op haar eigen verzoek aan haar definitieve eindloopbaan niet gewijd. Volgens haar eigen zeggen zou ze aan verba-fobie lijden en dus schrik hebben zelf het woord te moeten voeren. Maar - en dat is toch wel eigenaardig - de meeste collega's kennen haar als een zeer welbespraakt iemand, iemand die het gesproken woord in al zijn facetten weet te hanteren als middel o.a. om het gelijk aan haar kant te krijgen. Dus daar zit het nijpende schoentje niet! Laten we echter bij deze afscheidsgroet beginnen bij het begin.

In de jaren zeventig kwam Mevr. Croonenberghs vanuit de Brusselse rand opgedoken om aan de Oudergemse, Hoeilaartse en Overijse jeugd de elementaire begrippen uit de biologie en aardrijkskunde bij te brengen. Zij had daarbij nog een deeltijdse functie in St.-Victor Alsemberg en wanneer ze die twee onderwijsites met elkaar ging vergelijken, voelde ze zich steevast beter thuis in haar eigen achtertuin, wat niet meer dan normaal mag genoemd worden. Maar langzamerhand kwam daar een kentering in.

Onder invloed van een aantal collega's, zowel mannen als vrouwen, onder invloed ook van haar aantal lesuren (dat gestaag groeide in Oudergem) en onder invloed misschien ook van de unieke sfeer binnen de Oudergemse collegemuren werd het Lutgardiscollege haar geliefkoosd ondverwijsverblijf. Zij kon weliswaar wel eens kankeren op de onwil van sommige leerlingen die ze dan steevast het etiket "STRANTERIK" meegaf.

Zij kon ook wel eens tekeer gaan tegen de té hoge werkdruk en het té lage onderwijsloon dat daar tegenover stond en *last but not least* kon zij zich ook wel eens keren tegen directie en coördinatoren (heb ik zelf aan den lijve ondervonden) omdat

"Een paar keer ging ze zelfs haar mannelijke collega's ten dans nodigen."

die niet altijd de juiste beslissingen namen. Maar afgezien van die kritische bedenkingen *à la Magda*, had zij het best naar haar zin in de Zandgroeflaan 2. Wilt u, geachte lezer, een paar uitingen van die tevredenheid uit de eerste hand vernemen?

Vooreerst wil ik haar buitenschoolse aanwezigheid als een factor van tevredenheid aanstippen. Nooit of te nimmer kwam het bij haar op om voor om het even welke activiteit haar verantwoordelijkheid te ontlopen. Integendeel, Magda stond altijd als een der eersten op het toezichtenbord en

... ze deed dat met plezier. Daarnaast vond ik persoonlijk dat ze altijd sfeer bracht in de leraarskamer, soms was die negatief, maar vele keren ook positief, dan kon je haar een of andere oude schlager binnensmonds horen zingen of neuriën, of kon ze luid lachen om een grappige klasanekdote. Een paar keer ging ze zelfs haar mannelijke collega's ten dans nodigen. Als dat geen blijken van opperste tevredenheid zijn, weet ik het ook niet meer !

Met ouder te worden werden ook bij haar (zoals bij de meeste onderwijzers) de scherpe kanten wat afgerond en liet ze het hele onderwijscircus een beetje over zich heen waaien. En zo staat een mens dan plots voor het einde van wat ze een vlakke onderwijsloopbaan noemen. Tientallen onderwijsjaren passeren dan nog eens de revue, sommige leerlingen blijven in je pensioenhoofd hangen, collega's wens je nog wel eens terug te zien (dat hopen wij toch). Wij allen, directie, collega's en oud-collega's wensen Magda nog vele mooie pensioenjaren in Lembeek. Haal het maximum uit de staatskas, Magda, wij weten dat je daar het meeste plezier zult aan beleven. Verdedig daar op de taalgrens met hand en tand je Vlaamse principes en laat het gesproken Nederlandse woord ook daar zegevieren. Magda, het ga je goed !

Urbain, oud-leerkracht

NB. Deze afscheidsmijmering bestrijkt de periode vóór ikzelf in '90 met pensioen ging. De laatste 15 jaar van Magda's loopbaan schetsen is voor een van haar jongere collega's.

De feestdagen komen eraan ...

Nieuwe bezems ...

Wie?

Ik ben Els Goolaerts, 24 jaar en ik woon in Kortenberg.

Wat heb je gestudeerd?

Middelbaar onderwijs heb ik gevolgd in Don Bosco Haacht. De eerste twee jaar heb ik moderne wetenschappen gevolgd. Daarna heb ik twee jaar moderne talen wiskunde gedaan. Die wiskunde bleek absoluut mijn ding niet te zijn en daarom heb ik de laatste twee jaar afgerond met menswetenschappen (nu humane wetenschappen). Daarna ben ik naar de KHL gegaan om er regent Nederlands, Engels en geschiedenis te studeren. Na drie jaar ben ik dan op het Sint-Jan Berchmanscollege beland. Daar heb ik Nederlands en geschiedenis gegeven. Na een jaartje ben ik dan in Oudergem terecht gekomen.

Welke schoolherinneringen heb je?

Studeren in Haacht was eigenlijk heel leuk. Op het moment zelf ben je daar misschien niet echt van overtuigd, maar als je er later op terugkijkt (wat een nostalgie!) dan besef je wel dat het eigenlijk allemaal nog zo slecht niet was. Het was een grote school (middenschool, aso, tso-bso), maar daar had ik eigenlijk geen problemen mee. Er was veel plaats voor buitenschoolse activiteiten zoals sport, toneel, skireis, ... Eigenlijk was er wel elke woensdagnamiddag iets te doen.

Wat doe je buiten de schooluren?

Echte hobby's heb ik niet. Ik ga heel graag weg met vrienden. Soms ga ik eens zwemmen, maar in de winter vind ik dat al veel te koud.

Wat vind je van onze school?

Ik geef heel graag les op het Lutgardiscollege. Er zijn veel leuke collega's en de leerlingen zijn ook heel tof. Ik kom met plezier lesgeven.

Personalia

Geboorten

Heel blij melden Philippe en Veerle (oud-leerling) Pijcke-Ysebaert ons de geboorte van hun dochter ELINE op 6 juni 2005.

Op 17 november 2005 zag CYRIL, zoon van Patrick en Dorothée (lerares) Van Bunnan-Vandeputte het levenslicht.

Van harte proficiat aan de fiere ouders!

Overlijdens

Op 23 september 2005 overleed mevrouw José Withoeck, grootmoeder van Martin Withoeck (2B).

De heer Pierre Dens, grootvader van Sandrina (5A) en Adriaan (2C) Dens, overleed op 26 november 2005.

Op 24 november 2005 overleed mevrouw Brigitta Tack, grootmoeder van Stijn Bearelle (1A2).

Broeder Ignace verliet ons op 26 november 2005.

Op 12 oktober overleed mevrouw Marie Mercie, grootmoeder van Yves (directiesecretaris) en Hilde (lerares) De Coster-Verbeken, Joël De Coster en overgrootmoeder van Ellen (oud-leerling), Laura (5C) en Iris (2C).

Met onze oprechte deelneming.

Prettige feestdagen !

